

NOTICIARIO

A los compañeros confederales y a los ciudadanos en general

Compañeros: Como recordaréis, en la reunión que celebró la Federación Local, en el mes de Octubre del año pasado, quedé nombrado delegado-consejero, junto con otros compañeros de la Organización, para representar a la misma en el Municipio, y que una vez posesionado del cargo, como ya ejercía en la responsabilidad de controlar todos los viveres y productos alimenticios de nuestra ciudad durante el tiempo que actuó el Comité Antifascista, me nombraron para encauzar y administrar la Consejería de Abastos.

Al cesar en mi cargo, el día 30 de Octubre del corriente año, a raíz del decreto de la Generalidad de renovación de Ayuntamientos, es deber mío — y más que mío, de la Organización Confederal, pues a ella me debo, — exponer ante todos los compañeros confederados especialmente y a los ciudadanos de Granollers en particular, mi actuación en dicho departamento, ya que, aunque se vendían los productos alimenticios a precios mucho más limitados que en otras ciudades de igual o más categoría que la nuestra de la región catalana, me complace adjuntar y dar a conocer a los compañeros el Activo y Pasivo de dicho departamento en fecha 30 de Octubre de 1937.

ACTIVO

	Pesetas
Saldos a nuestro favor.	597,821'79
Caja en activo.	49,372'30
Total.	647,194'09

PASIVO

Saldos a pagar	140,956'93
----------------	------------

RESUMEN

Total Activo	647,194'09
“ Pasivo	140,956'93
Beneficio.	506,237'16

Nota: En los números sucesivos de nuestro órgano confederal, por medio de artículos, iré desglosando de un modo paulatino el funcionamiento del departamento de Abastos en relación con las demás consejerías, tanto locales como comarcales.

SALVADOR MAS

Sindicat de la Indústria de l'Espectacle

Aquest Sindicat de la Indústria de l'Espectacle, assabenta a la Federació Local, Comitè Comarcal, als sindicats tots, a tota l'organització confederal i al públic en general, que el domicili d'aquest dit Sindicat ha estat traslladat al carrer del Portalet, número 1.

També s'assabenta que, després de les conseqüents reunions, han estat elegits per als diferents càrrecs d'aquest Sindicat d'Indústria, els companys següents:

Junta Directiva: President, Francesc Salvadó i Carbonell; Secretari, Josep Pérez i Gómez; Caixer, Sebastià Juncà i Pujol; Vocal I, Florenci Borrell i Ribalta; Vocal II, Joan Rovira i Comromines.

Secció Professors de Música: Cap de secció, Frederic Riera i Capella; Secretari, Miquel Vilà i Ferrer; Caixer, Felicià Maresma i Bosch; Vocal I, Josep M.ª Ruera; Vocal II, Carles Domènec i Cluselles.

Secció Operadors: Delegat, Jaume Casademunt i Armengol.

Secció Tramoiistes: Delegat, Andreu Serra i Aiguasanas.

Secció Administració i Vària: Delegat, Vicenç Guinyon i Fornés.

Col·lectivitat d'Espectacles Públics Consell d'Empresa: Director, Frederic Riera i Capella; Sots director, Aureli Font i Domènec; Comptador, Joan Massó i Pataut; Caixer, Joan Guàrdia i Recasens; Secretari, Joan Coll i Gili; Delegat de control, Pere Bellavista i Bataller; Delegat de subministres, Josep Sayol i Dalmau.

Interventor de la Generalitat: Marian Bataller i Llonch.

C. N. T.

Sindicat de Contramestres, Ajudants i Preparació en Teixits “El Radium”: Comarca de Granollers

AVIS

Tots els companys que estan allistats a aquest Sindicat com aspirants, hauran de passar la revista anyal reglamentària durant els mesos de Novembre i Desembre.

De no complir aquest requisit, es considerarà que renunciïn a seguir inscrits i seran donats de baixa.

Granollers, Novembre del 1937.

LA JUNTA

Conferències a l'Escola del Treball

LLIÇÓ PRIMERA

Continuant el curs de les interessants conferències que es vénen donant a l'Escola del Treball, d'aquesta ciutat, pel seu director F. Grau i Ros, hem de fer remarcar que l'assistència a les mateixes dites conferències, cada vegada és més nodrida d'elements treballadors, especialment directius de sindicats i de consells d'empresa i de control i d'una munió d'elements joves que frisen per a desentrançar els secrets de la nova economia que es va de dret a implantar-se al nostre país a marxés forçades.

Va començar la confrencia amb un breu exordi recordant qualques punts de la darrera conferència donada i entrà tot seguit a desenvolupar els temes anunciats.

Fa constar que si dintre les col·lectivitats hi ha hagut i hi ha anomalies, no per això s'ha d'anar contra les mateixes dites col·lectivitats, perquè dintre de les naturals adversitats de la guerra no poden desenvolupar-se, algunes, amb aquella seguretat que dona a les coses la normalitat i la pau absoluta del país.

De la crisi produïda per les guerres, cap nació se n'ha escapat i, per tant, nosaltres per força n'hem de sentir els seus efectes i, per consegüent, moltes d'aquestes dificultats les han de trobar algunes col·lectivitats. Però no per això han de fracassar, com alguns pronostiquen, si s'hi acut ràpidament a posar-hi remei. Assabenta a l'auditori que, a pesar de les dificultats abans esmentades, la producció a certes indústries —i no pas directament indústries de guerra— ha augmentat a Catalunya d'una manera exorbitant degut, és clar, per un cantó, per la necessitat que hem tingut de procurar-nos tots, aquelles coses que la desídia i la desgana dels nostres capitalistes, va deixar de produir en aquells temps que molt bé podia haver-se fet.

Fa una encertada comparació de l'estat en el qual es trobaven Rússia i Alemanya en acabar-se la guerra i explica les diferents mesures emprades per a solucionar els greus problemes econòmics seus. Diu que els estats capitalistes sempre posen en pràctica la tan coneguda dita de *el negoci és el negoci* i que per a aquest se sacrifica tot mentre surti esplendor. Ben diferent, per cert, dels estats obreristes, com en tenim un bon exemple a la U. R. S. S., els quals procuren supeditar-ho tot al benestar col·lectiu.

El desequilibri econòmic — diu — ja existia a Catalunya abans de la guerra, degut al rutinisme dels nostres capitalistes, en part per l'exportació dels productes manufacturats i degut, també, a la manca d'iniciativa per a anar renovant la maquinària vella per altra de més moderna i, per tant, de més producte per a la economia. S'ha d'acabar amb aquest rutinisme, el qual ja ens va portar, molt abans de la guerra, a un atur molt considerable d'obres com a conseqüència de que molts burgesos ja s'accontentaven amb el poc o molt que guanyaven amb una part de les seves fàbriques parades, sense mirar que aquest procedir

Quando las democracias burguesas hacen el sordo a la ayuda de un pueblo que trata de defenderse y defiende la libertad del mundo, atropellada por la más criminal de las reacciones — el fascio, — es sólo la SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA la que podrá contener la avalancha del crimen y el despotismo. :: No titubees; ingresa a la S. I. A., o sea la agrupación de los hombres libres del mundo entero

LLINARS DEL VALLÈS

Els traïdors de la causa

Amb gran dolor escric aquestes lletres; mes, la consciència d'antifeixista fa que avui faci sortir en aquestes columnes un cas no molt agradable per a jo, ni molt menys per a tots els antifeixistes.

Dic amb gran dolor, perquè pel sol fet d'ésser veí de Llinars, m'avergonyeix el pensar que en el poble on jo visc, hi hagi encara traïdors que en el moment d'ésser cridats a files, o bé deserten, o s'amaguen per aquests reconcs — mil vegades maleïts — de reraguarda.

Sí, companys; també aquí tenim «camarades», que mentre ningú els diu res es diuen antifeixistes, però quan arriba el moment de comprovar el seu antifeixisme, resulta que són feixistes.

Quina vergonya per a nosaltres, pels que som antifeixistes, pels que habitem en el poble de Llinars, pensar que sota l'espai blau del nostre poble hi ha qui traïx i ha traït la causa!

Salten dels meus llavis paraules que bé voldria que tots aquests individus

ESPECTACULOS

TEATRO

Se puso en escena, en el Teatro Majestic, el domingo pasado, «Las Corsarias» y «El Cantar del Arriero», por Marcos Redondo, María T. Planas y Mariano Beut.

Nos presentaron esta vez un conjunto bastante reforzado por buenos elementos, que superaron a las anteriores representaciones. Pusieron más alma y ganas de cumplir. Ello hizo que pudiéramos presenciar una de las mejores representaciones de «El Cantar del Arriero».

María T. Planas se lució, con su hermosa voz. Lo mismo Marcos Redondo, que dió carácter y vida a su respectivo papel. Mariano Beut, el formidable artista, se superó en sus respectivos papeles, el de «Mesonero» de «El Cantar del Arriero», y el de «Padre Canuto» de «Las Corsarias».

Todo en conjunto gustó al público, que salió satisfecho de la velada.

CINEMA

En el «Mundial Cine» nos presentaron el film «Brigada Secreta», editada por Radio Films, S. A. En ella nos presentaron los artistas franceses Jean Murat, Vera Korenne, Jeanie Crispin y Jean Max, que nos muestran el desarrollo del espionaje en dos distintas naciones; por parte de una, es un oficial del ejército, y por la otra una mujer inteligente, pero que pierde su posición al enamorarse y traiciona a su país.

El film es, en momentos, cansado y no nos ofrece nada nuevo; es un asunto que lo hemos visto varias veces muy bien representado y por mejores artistas.

Un bello film es el de «La Excéntrica». Una mujer millonaria que nunca sintió el cariño de la familia, pues sólo la quieren por su dinero, sólo quiere a su

sació a conseqüència de transformar els homes en màquines, en automates, rellevant-los de tota iniciativa i de tot perfeccionament. Explica el que és la racionalització, la qual diu — pot ésser interna i externa, i el que són les agrupacions en forma totalitària. S'haurà de treballar més i millor — continua dient — el dia que sortim de la guerra, com va fer Alemanya en sortir de la seva; però amb la diferència de que no treballarem nosaltres per al capitalisme, com va haver de fer ella llavors i encara ha de continuar fent-ho.

Dóna explicació, amb tota minuciositat, de la manera com Alemanya ha pogut sortir-se, en part, de la seva crisi econòmica, fent grans agrupaments industrials a les zones frontereres, per tal de sortir-los-hi més econòmics els transports per a l'estranger, dels productes manufacturats, en els quals agrupaments els ha permès de suprimir bon nombre de directors d'empresa i concentrar tota la producció a una sola mà i fent-la d'acord amb varies indústries per a aconse-

oïssin. «Que us espanta la guerra que sostenim? Tan bé estaveu, que la causa del poble traïu? Covards mil vegades! Que potser espereu que el feixisme triomfi per a sortir dels vostres caus?...

Des d'aquí, per mitjà del nostre òrgan comarcal, faig constar la més enèrgica protesta contra aquests individus desertors de l'Exèrcit Popular. La faig constar, en primer lloc, en nom d'un germà i companys que en el front es juguen la vida, i segonament, com a antifeixista que sóc; puix no tolero, de cap de les maneres, que mentre uns donen la sang per un major benestar, els altres s'aprofitin de tot allò que els demés, amb la pròpia sang, han conquistat.

També em pregunto si a tots aquests «camarades» se'ls pot considerar addictes al règim. Si coincidim que no, ¿per què, doncs, no s'adopten sancions contra d'ells?

Companys de Llinars: De cap de les maneres podem tolerar que qui s'aprofita de la sang dels nostres germans, sigui considerat antifeixista.

!A fora els traïdors!

CORRESPONSAL

perro. Pero un revés de la vida hace que sufra un accidente, siendo recogido por una familia necesitada que le hacen comprender lo que es el cariño entre familia, cosa que nunca conoció. Por otra parte, la familia toma el hecho como un rapto, pasando con ella una profusión de escenas divertidas. En total, es un buen film.

En el «Majestic» nos presentaron «Shangai», en el cual no vimos el ambiente oriental por ninguna parte; no obstante, está muy bien dirigida, destacándose Charles Boyer, Lorena Young y Warner Oland.

Nos presentaron también «La estropeada vida de Oliveira VIII», por Stan Laurel y Oliver Hardy, film cómico que sus escenas no concuerdan con ningún argumento; parece todo el compuesto de pequeñas cintas cómicas, haciendo con ellas una de largo metraje. El público sólo logra pasar un buen rato con las tonterías que contiene.

Completaron estos programas, unos dibujos en colores de Walt Disney y unas documentales.

CARTELERA

Majestic. — Viernes, día 12 Noche, a las 9:30: La divertida comedia «Mi querido enemigo» por la Compañía Socializada de Comedia Castellana. Responsable, Fernando Valli; jo Primera actriz, María Lacalle.

Sábado, noche y domingo, tarde y noche: «El pequeño lord» film por Freddie Bartholomew; «Sopa de ganso», por los cuatro hermanos Marx; «Melodías y memorias» y «Pájaros azules».

Mundial Cine. — Sábado, noche y domingo, tarde y noche, «Claro de luna en el río», film Columbia; «Reza de valientes», por Tim Mc Coy; «Cinelocura núm. 6» y «El capitán odia al yerno».

Sábado, día 20, en el Majestic: «Un remei per trampejar» por la Compañía de vodevil. Primer actor, José Santpere.

guir encara més l'abaratiment de la dita propaganda i dels productes en general.

Dóna compte dels efectes econòmics de la racionalització. Els seus resultats — diu — són d'un augment notable de la producció i un abaratiment sensible de la mateixa producció. La racionalització és favorable i beneficiosa per als treballadors i per a l'economia, si és ben organitzada, perquè dóna lloc a que els treballadors puguin dedicar-se, en les hores lliures que els hi deixa aquesta manera de treballar, a instruir-se i capacitar-se de tot allò que els hi pugui ésser útil a ells i a la col·lectivitat i al mateix temps puguin també del·lctar-se adquirint aquells coneixements propis per a les belles arts.

No tingueu por — acaba dient F. Grau i Ros — que se surti fracassat d'aquesta nova economia que per força s'anirà imposant, puix que hi haurà necessitat de seguir-la perquè els altres pobles ens hi empenyan per la competència que ens faran continuament. — FRANSAL